

## CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2021.1028

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg Beslissing in de zaak onder nummer C2021/1028 van: A. wonende te B., appellante, klaagster in eerste aanleg, gemachtigde: mr. A.I. Keur te Amsterdam, tegen C., tandarts, werkzaam te B., verweerder in beide instanties, gemachtigde: mr. H.J.E. van der Spoel te Zwolle. 1. Verloop van de procedure A. - hierna klaagster - heeft op 23 juli 2020 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle tegen C. - hierna de tandarts - een klacht ingediend. Bij beslissing van 12 februari 2021, onder nummer 116/2020 heeft dat College klaagster niet-ontvankelijk verklaard in klachtonderdeel 2 en klachtonderdeel 1 kennelijk ongegrond verklaard. Klaagster is van die beslissing tijdig in beroep gekomen. De tandarts heeft een verweerschrift in beroep ingediend. De zaak is in beroep behandeld ter openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 20 april 2022, waar zijn verschenen klaagster, bijgestaan door haar gemachtigde, en de tandarts, bijgestaan door zijn gemachtigde. Klaagster, de tandarts en zijn gemachtigde zijn via beeldverbinding gehoord. De gemachtigde van klaagster was tijdens de zitting fysiek aanwezig. Mr. Keur en mr. Van der Spoel hebben de standpunten van respectievelijk klaagster en de tandarts toegelicht aan de hand van pleitnotities die aan het Centraal Tuchtcollege zijn overgelegd. Voor zover mr. Keur in haar pleitnota onder het laatste opsommingsteken van punt 5 spreekt over een e-mail van 6 april 2022 overweegt het Centraal Tuchtcollege dat deze e-mail geen onderdeel is van dit dossier. 2. Beslissing in eerste aanleg Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd. "2. DE FEITEN Op grond van de stukken dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

Tussen klaagster (en haar echtgenoot die tevens tandarts is in de praktijk van klaagster) en beklaagde zijn en/of worden verschillende (tuchtrechtelijke) procedures gevoerd. Het Centraal Tuchtcollege heeft in een eerdere tuchtrechtelijke procedure tussen deze partijen overwogen: "De verstandhouding tussen [klaagster en haar echtgenoot] en [beklaagde] is ronduit slecht. Deze wordt gekenmerkt door conflicten, onderling wantrouwen en uiteenlopende visies op (aspecten van) de beroepsuitoefening. Er worden over en weer klachten ingediend waardoor de verstandhouding verder verslechtert." (vgl. CTG 17 maart 2020 met zaaknummer c2019.177, ECLI:NL:TGZCTG:2020:85). In een door klaagster voor de Commissie intern Tucht recht van de KNMT (CIT-KNMT) gebrachte zaak, luidde de beslissing d.d. 16 december 2019 van de CIT-KNMT voor zover hier relevant als volgt: "Klaagster heeft ter zitting aangegeven dat zij tijdens de spoeddienst op 18 mei 2019 genoodzaakt was nieuwe röntgenfoto's te maken omdat zij wilde vaststellen hoe de situatie van de apicale parodontitis op dat moment was. De eerder die ochtend gemaakte röntgenfoto's waren hiervoor niet geschikt omdat dit röntgenfoto's van de beginsituatie waren die gemaakt zijn voorafgaande aan de behandeling van tandarts [...]. De CIT acht de verklaring van klaagster aannemelijk en is van oordeel dat

verweerder door zijn uitlatingen klaagster ten onrechte heeft beschuldigd van het maken van niet noodzakelijke röntgenfoto's en het onjuist declareren hiervan. Verweerder heeft met deze uitlatingen in strijd gehandeld met hetgeen is bepaald in artikel 15 van de gedragsregels. (...)” Klaagster verzocht beklaagde per e-mail d.d. 9 februari 2020 om zijn uitlatingen, onder verwijzing naar voornoemde beslissing van de CIT-KNMT, richting patiënte te corrigeren. Beklaagde weigerde dit, zoals hij in zijn e-mail d.d. 10 februari 2020 berichtte aan klaagster. In de e-mail d.d. 30 juni 2020 kondigde klaagster aan dat zij onderhavige tuchtklacht in zou dienen, als beklaagde geen gevolg zou geven aan het verzoek tot correctie.

3. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHT

Klaagster verwijt beklaagde -zakelijk weergegeven- het volgende:

1. Beklaagde corrigeerde richting patiënte niet zijn onterechte beschuldigingen aan het adres van klaagster. Tot op heden is de beschuldiging aan het adres van klaagster dat zij niet-noodzakelijke röntgenfoto's maakte en die onjuist declareerde niet gecorrigeerd, ondanks het herhaalde verzoek van klaagster hiertoe. Beklaagde had de betrokken patiënte moeten informeren over de beslissing van de CIT-KNMT. Klaagster heeft er, zowel als tandarts op wie de mededelingen betrekking hebben als in de hoedanigheid van tandarts in de regio waar patiënte woont, belang bij dat de onterechte beschuldigingen worden gecorrigeerd en het vertrouwen wordt hersteld.

2. De onjuiste mededeling van beklaagde aan de patiënte impliceert dat beklaagde zelf in een vergelijkbare situatie niet over zou gaan tot het maken van foto's. Dit is geen verantwoorde mondzorg. De vraag rijst of beklaagde voldoende kennis heeft van het beoefenen van mondzorg.

4. HET STANDPUNT VAN BEKLAAGDE

Beklaagde voert -zakelijk weergegeven- aan dat klaagster als collega van beklaagde geen voldoende rechtstreeks belang heeft bij het indienen van de klacht jegens beklaagde. Voorts heeft beklaagde op geen enkele wijze tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld jegens klaagster. Beklaagde heeft niet in strijd gehandeld met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt.

5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

5.1 Klaagster moet bij het indienen van de klacht een rechtstreeks belang hebben dat geplaatst kan worden in het kader van de individuele gezondheidszorg. Klaagster wordt door het niet corrigeren van de uitlatingen door beklaagde rechtstreeks in haar belang getroffen, voor zover het wenselijk is om dit in het kader van de ontvankelijkheid te beoordelen en gelet op de beslissing van het Centraal Tuchtcollege met zaaknummer C2019.177. Dit belang houdt verband met de individuele gezondheidszorg omdat het niet corrigeren van bepaalde uitlatingen van invloed kan zijn op het vertrouwen dat patiënte heeft in klaagster. Klaagster is dus rechtstreeks belanghebbende, als bedoeld in artikel 65 lid 1, onder a, van de Wet BIG. Het handelen valt onder de tweede tuchtnorm, als bedoeld in artikel 47 lid 1, onder b, van de Wet BIG. Klachtonderdeel 1 is ontvankelijk. Voor wat betreft klachtonderdeel 2 geldt het volgende. Dit klachtonderdeel heeft betrekking op de door beklaagde geleverde kwaliteit van zorg. In het algemeen heeft een zorgverlener geen rechtstreeks belang als hij een klacht indient over de door een andere zorgverlener geleverde kwaliteit van zorg (zie ook: C2019.177). Klaagster heeft geen omstandigheden naar voren gebracht die een afwijking van dit algemene uitgangspunt rechtvaardigen. Klachtonderdeel 2 is niet ontvankelijk.

5.2 Klachtonderdeel 1 moet bezien worden in het licht van de eerdere (tuchtrechtelijke) procedures en verstoorde verhouding tussen partijen, zoals weergegeven onder de feiten. Het medisch tuchtrecht heeft tot doel de kwaliteit van de individuele gezondheidszorg te bewaken en te bevorderen en de patiënt te beschermen tegen ondeskundig en onzorgvuldig handelen van een zorgverlener. Het gaat daarbij om een algemeen belang. Zoals het Centraal Tuchtcollege reeds in voornoemde eerdere tuchtrechtelijke procedure tussen

klager en beklagde overwoog (C2019.177, onder 4.4), is het medisch tuchtrecht niet bedoeld en ook niet geschikt om een oordeel te vellen over ernstig verstoorde verhoudingen tussen zorgverleners onderling. Dit is, nog steeds volgens het Centraal Tuchtcollege, alleen anders als door die verstoorde verhoudingen risico's ontstaan voor de kwaliteit van de patiëntenzorg. Van dergelijke risico's voor de kwaliteit van de patiëntenzorg is niet gebleken. Het medisch tuchtrecht leent zich derhalve niet tot het afdwingen van de correctie van uitspraken door beklagde, zoals klaagster met klachtonderdeel 1 beoogt te bereiken. Daarvoor is mede redengevend dat patiënte geen patiënt was in de praktijk van klaagster, maar een patiënt in de praktijk van beklagde. Klaagster zag patiënte slechts incidenteel in een spoeddienst. Het belang van klaagster, dat geplaagd kan worden in het kader van de individuele gezondheidszorg, is van onvoldoende gewicht om tot een gegrond verwijt in tuchtrechtelijke zin te concluderen. Daarbij merkt het college op dat het belang van een goede uitoefening van de individuele gezondheidszorg er veeleer mee gediend zou zijn indien partijen hun slechte onderlinge verstandhouding op een andere wijze zouden oplossen dan door het indienen van klachten. Klachtonderdeel 1 is kennelijk ongegrond." 3. Vaststaande feiten en omstandigheden Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals weergegeven in de beslissing in eerste aanleg, welke weergave in beroep niet, althans onvoldoende, is bestreden. 4. Beoordeling van het beroep 4.1 Klaagster beoogt met haar beroep haar klacht in volle omvang aan het Centraal Tuchtcollege voor te leggen en concludeert tot gegrond verklaring van het beroep. 4.2 De tandarts heeft gemotiveerd verweer gevoerd en concludeert tot verwerping van het beroep. Klachtonderdeel 1 4.2 Het Centraal Tuchtcollege onderschrijft het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege ten aanzien van dit klachtonderdeel en neemt dit oordeel over. Het Centraal Tuchtcollege voegt daar nog wel het volgende aan toe. In beroep voert klaagster aan dat de tandarts in een vergelijkbare situatie een klacht jegens haar heeft ingediend, welke klacht in beroep bij uitspraak van 17 maart 2020 gegrond is verklaard en waarbij aan klaagster de maatregel van waarschuwing is opgelegd. Reeds hierom moet volgens klaagster haar klacht tegen de tandarts gegrond worden verklaard. Het Centraal Tuchtcollege volgt klaagster niet in deze stellingen, omdat in de door klaagster aangehaalde uitspraak sprake was van een wezenlijk ander feitencomplex. Dit betekent dat het beroep ten aanzien van klachtonderdeel 1 dient te worden verworpen. Klachtonderdeel 2 4.3 De behandeling van de zaak in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege geen aanleiding gegeven tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het Regionaal Tuchtcollege in eerste aanleg, zodat het beroep ten aanzien van klachtonderdeel 2 moet worden verworpen. 5. Beslissing Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg: verwerpt het beroep. Deze beslissing is gegeven door: S.M. Evers, voorzitter; L.F. Gerretsen-Visser en A.S. Gratama, leden-juristen en B. van Noordenne en R. van der Velden, leden-beroepsgenoten en M. van Esveld, secretaris. Uitgesproken ter openbare zitting van 18 mei 2022. Voorzitter w.g. Secretaris w.g.